

Ekonomikas ministrijai
pasts@em.gov.lv

*IZ_LAFPA_34/2021

Par likumprojektu „Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā”

[1] Latvijas Alternatīvo finanšu pakalpojumu asociācija (turpmāk – LAFPA) ir iepazinusies ar precizēto likumprojektu “Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā” (VSS-639), turpmāk – **Likumprojekts**, un **izsaka iebildumus** par Likumprojekta 9.pantu, kas paredz izteikt Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 15.² pantu šādā redakcijā:

“(1) Uzraudzības iestāde ir tiesīga par negodīgu komercpraksi piemērot naudas sodu līdz 4 procentiem no komercprakses īstenotāja gada apgrozījuma (ieņēmumiem) no saimnieciskajiem darījumiem:

- 1) iepriekšējā pārskata vai saimnieciskajā gadā pirms lēmuma par naudas soda piemērošanu pieņemšanas;*
- 2) pārskata vai saimnieciskajā gadā, kurā ir izdarīts pārkāpums;*
- 3) kādā no pārskata vai saimnieciskajā gadā pārkāpuma realizēšanas laikā, ja pārkāpums ir ilgstošs;*
- 4) laika periodā no dienas, kad uzsākta darbība, līdz pēdējam pilnajam mēnesim pirms lēmuma par naudas soda piemērošanu pieņemšanas, ja no komercprakses īstenotāja darbības uzsākšanas pagājis mazāk nekā gads.”*

[2] Likumprojekta Anotācijā norādīts, ka Likumprojekts izstrādāts, lai ieviestu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/2161 ar ko tika grozīta Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/6/EK, 2005/29/EK un 2011/83/ES attiecībā uz Savienības patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu labāku izpildi un modernizēšanu (Turpmāk – Direktīva) prasības. Direktīva tika izdota, lai nodrošinātu, ka dalībvalsts iestādes var piemērot iedarbīgas, samērīgas un atturošas **sankcijas par plaši izplatītiem pārkāpumiem un Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem**, kuriem jāveic koordinēti izmeklēšanas un izpildes pasākumi saskaņā ar Regulu (ES) 2017/2394, naudas sodi būtu jāievieš kā šādu pārkāpumu sankciju elements. Lai nodrošinātu to, ka naudas sodiem ir atturoša iedarbība, dalībvalstīm savos valstu tiesību aktos būtu jānosaka maksimālais naudas sods par šādiem pārkāpumiem tādā līmenī, kas ir vismaz 4 % no tirgotāja gada apgrozījuma attiecīgajā dalībvalstī vai attiecīgajās dalībvalstīs. Dažos gadījumos arī uzņēmumu grupa var būt tirgotājs. *[Preambulas 10.atsauce]*

[3] Likumprojekta 9.panta aktuālā redakcija neatbilst Direktīvas mērķim, jo, pretēji Direktīvai, Likumprojekta 9.pantā netiek nošķirts, vai sods tiek piemērots par Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu, vai nacionāla mēroga pārkāpumu. Šāda regulējuma ieviešana neizriet no Direktīvas, un nekā savādāk nav ticis pamatots, piemēram, veicot izvērtējumu par situāciju ar pārkāpumiem Latvijā. Regulējuma izmaiņām par sodu politiku jābūt plānotām, pamatotām, proporcionālām un

izdiskutētām. Šādam pamatojumam šobrīd nepastāvot, nevar atbalstīt šādu būtisku sodu izmaiņu ieviešanu.

[4] Likumprojekta 9.pants piedāvā regulējumu, kas piešķir uzraudzības iestādei nesamērīgi lielu un sabiedrības interešu apdraudējuma līmenim neatbilstošu rīcības brīvību, liedzot likuma subjektiem saprātīgi paredzēt sekas, kas var iestāties par likuma pārkāpumiem. Šāds regulējums var radīt situāciju, kad soda noteikšanai tiek ņemts vērā citu gadu apgrozījums, neskatoties uz to, ka soda piemērošanas brīdī pārkāpēja finanšu situācija neļauj segt sodu, kas aprēķināts, balstoties uz iepriekšējā gada apgrozījuma. Nav arī saprotams, kā tiks noteikts soda apmērs un par kādu periodu tiks piemērota atbildība.

Ar cieņu,

Tīna Lūse
Valdes locekle

***DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU!**